

22/2018

Adaptační pobyt prvňáčků Montessori tříd

V sobotu 15. září jsme se dopoledne potkali ve Vizovicích v rekreačním středisku Revika. Sešli jsme se zde s našimi novými prvňáčky, jejich rodiči a sourozenci. Bylo nádherné, slunečné a teplé počasí.

Hned po ubytování jsme měli na programu představení a vytvoření týmů. Každá rodina si měla vytvořit název pro svůj tým a také charakteristický znak. Náš tým se skládal z Vraty, Marušky, Míši, Áji a mě – Markéty. Název jsme zvolili STOPA, což je heslo pro letošní školní rok a znak byl otisk nohy. Následně byly rodiny rozděleny do 6 týmů a jejich prvním úkolem bylo vytvořit přírodní mandalu. Suroviny se mohly použít pouze z lesa nebo louky. Nádherné dopoledne zakončily opravdu velmi vydařené mandaly, jejichž prezentace byla na pořadu až v podvečer soboty.

Po obědě a lehkém odpočinku jsme se s Míšou a dětmi odebrali na výpravu do první oblasti – lesa. Zde jsme s dětmi zahájili naši společnou výpravu stavbou domečků pro skřítky a různé obyvatele lesa. Děti se rozdělily na skupinky a každá stavěla různé obydlí. Někdo využil stávající pařezy a přistavěl pouze část domečku, někdo zase začal stavět na místě, kde nic nebylo. Bylo velmi krásné pozorovat, jak si děti radí s materiálem na stavbu i samotným rozvrhnutím velikosti obydlí. Pak následovala

prezentace postavených domečků, kde jsme se dozvěděli, jak samotní stavitelé pojali stavbu, kolik má místností a pro koho je určena. Následně jsme s dětmi odešli na louku, kde jsme se krásně rozešli na sluníčku a zahráli si ve skupinkách hru na poznávání kamaráda v kruhu.

Rodiče procházeli stanovišti, kde je čekal Vraťa, Maruška a Ája. Například prolézali pavučinou, operovali srdce a stavěli vlajku.

Před večerí jsme odprezentovali vyrobené mandaly. Za každou byl příběh, proč je vypadá právě tak. U několika prezentací zazněla i písnička.

Večer, když už se zešeřilo jsme se sešli u táboráku. Prvňáčky čekala výprava do lesa potmě, kde za svitu svíčky a pak už jen měsíce převzali certifikát o absolvování adaptačního pobytu. Pak jsme se zase znovu vrátili k táboráku k rodičům, kde se děti pochlubily certifikáty. Čekal je už jen jeden úkol, kdy po obdržení misky, vařečky, mouky, vody a koření společně s rodiči měli vyrobit hady k jídlu. Byla to hračka a opravdu se za chvíli opékali na klaccích nad ohněm namotaní hadi.

V neděli nás už čekala výprava do poslední oblasti a to byl místní potok. Ája a já jsme se k němu s dětmi vypravili. V potoku a gumácích jsme prozkoumávali vodu a všechno co se v potoce děje. Použili jsme lupu na živočichy, odběrné kalíšky na vodu, měřili jsme hloubku a pouštěli zhotovené lodičky po proudu. Největší zábavou bylo jít potokem.

Po návratu zpátky na Reviku už zbyl jen čas na rozloučenou a zabalení věcí. Zůstaly nám krásné vzpomínky na příjemně prožitý víkend v nádherné přírodě. Možnost setkání s rodiči a dětmi v jiném prostředí bylo velmi podmětné a obohacující.

